

PRO MEMORIA

Liturgia Sacra 16 (2010), nr 2, s. 469–471

KS. HELMUT JAN SOBECZKO
Opole, UO

ŚP. KS. PROFESOR JERZY JÓZEF KOPEĆ CP

W dniu 28 października 2010 r. pożegnaliśmy śp. ks. prof. dr. hab. Jerzego Józefa Kopcia, pasjonistę, zasłużonego liturgistę polskiego. Msza św. pogrzebowa i ostatnie pożegnanie zostało odprawione w kościele Matki Bożej Bolesnej w Łodzi-Teofilowie, po czym nastąpiło złożenie do grobu na cmentarzu w Łodzi. Obzędem pogrzebowym przewodniczył Łódzki biskup pomocniczy Ireneusz Pękalski. Żegnaliśmy swojego przyjaciela i kolegę, a liczni jego uczniowie swojego profesora i mistrza.

Ks. Jerzy Józef Kopeć urodził się 11 grudnia 1938 r. w Laskach koło Pionek w rodzinie rolniczej. Liceum ogólnokształcące ukończył egzaminem maturalnym w 1956 r. w Pionkach. Po maturze wstąpił do Zgromadzenia Krzyża i Męki Pańskiej (pasjonistów). Swoją formację zakonną i teologiczną odbył w latach 1956–1957 w Sadowiu koło Ostrowa Wielkopolskiego, a następnie w Wyższym Seminarium Duchownym w Przasnyszu. Świecenia kapłańskie przyjął 2 lutego 1963 r. W tym samym roku został skierowany na studia specjalistyczne w Sekcji Teologii Pastoralnej Wydziału Teologii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Tytuł magistra teologii uzyskał na podstawie pracy *Dzieje nabożeństwa Drogi Krzyżowej w Polsce do końca XVII wieku*. Następnie odbył studia doktoranckie, które w 1971 r. uwieńczył doktoratem w oparciu o pracę pt. *Kult Męki Pańskiej w Polsce w świetle przedtrydenckich tekstów wotywnych*. Praca została wysoko oceniona i wydana drukiem pt. *Męka Pańska w religijnej kulturze polskiego średniowiecza* (Warszawa 1975).

Od roku akademickiego 1971/72 został zatrudniony na Wydziale Teologii KUL. Począwszy od starszego asystenta pracował na kolejnych stanowiskach w Katedrze Liturgiki KUL — do profesora zwyczajnego i kierownika katedry włącznie. W latach 1971–1973 odbył staże naukowe w instytutach liturgicznych w Rzymie i Trewirze. W tym ostatnim studiował również przez jeden semestr (w roku akademickim 1978/79) w ramach prestiżowego stypendium niemieckiej Fundacji Humboldta. Kolokwium habilitacyjne odbył w 1985 r. i uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego w oparciu o dorobek naukowy i rozprawę pt. *Przedtrydencki kult NMP w Polsce w świetle ksiąg liturgicznych, modlitewników i literatury dewocyjnej*. Oprócz działalności dydaktyczno-badawczej w ramach Katedry Liturgiki Wydziału Teologii KUL przez 20 lat pełnił również funkcję dyrektora Studium Formacji Pastoralno-Liturgicznej (od 1996 r. — Instytutu Formacji Pastoralno-Liturgicznej im. ks. Wojciecha Danielskiego). Od 1989 r. przez dwie kadencje pełnił obowiązki przewodniczącego Sekcji Wykładowców Liturgiki przy Komisji Nauki Konferencji Episkopatu Polski, a także należał do zespołu konsultorów Komisji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów Episkopatu Polski.

W latach 1984–1997 był współorganizatorem 17 naukowych sympozjów liturgicznych. Główne kierunki jego badań naukowych skupiały się wokół historii liturgii, liturgiki systematycznej, problematyki duszpasterskiej, teologii liturgii, zagadnień formacji liturgicznej, szeroko pojętej problematyki religijności ludowej oraz realizacji odnowy liturgicznej w świadomości młodego pokolenia Polaków. Był autorem wielu książek i artykułów z tych dziedzin. Współpracował z naukowymi ośrodkami zagranicznymi (Rzym, Trewir, Monachium, Spiska Kapituła, Lwów), a ponadto współpracował także z licznymi czasopismami naukowymi, w tym również ponad 10 lat był członkiem zespołu konsultacyjnego półrocznika „Liturgia Sacra”

W czasach reżimu komunistycznego koordynował wraz z ks. Danielskim przeżut Pisma Świętego i książek o tematyce religijnej do Czechosłowacji. W stanie wojennym organizował dla członków rodzin internowanych pomoc z Zachodu, swoim samochodem rozwoził paczki żywnościowe poszkodowanym rodzinom.

W swoim zakonie był wieloletnim dyrektorem klerykatu, a w latach 1972–1975 członkiem zarządu Polskiej Prowincji Pasjonistów. Był też członkiem Lubelskiego Towarzystwa Naukowego i Towarzystwa Naukowego KUL oraz konsultorem Komisji Liturgicznej Episkopatu Polski ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, ekspertem w przygotowywaniu II Synodu Plenarnego w Polsce. W 1999 r. otrzymał nagrodę Ministra Edukacji Narodowej za publikację książki *Bogurodzica w kulturze polskiej XVI wieku* (Lublin 1997), został odznaczony w 2004 r. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Z okazji 65 rocznicy urodzin ks. prof. Jerzego Józefa Kopcia jego przyjaciele i koledzy z Wydziału Teologii KUL wydali obszerną księgę pamiątkową w ramach „Roczników Teologicznych”, t. LII, z. 8 (*Liturgika*), Lublin 2005, ss. 473. Życie

i działalność dydaktyczno-naukową ks. profesora szczegółowo opisał ks. prof. Z. Wit (s. 13–25). Z opracowania tego dowiadujemy się, że pod kierunkiem ks. Kopcia prace magisterskie i licencjackie napisało 214 studentów, a dysertacje doktorskie 32 księży z Polski i zagranicy (w tym również ks. E. Mateja i ks. R. Pierskała — pracownicy Katedry Liturgiki, Hagiografii i Obrzędowości Instytutu Liturgii, Muzyki i Sztuki Sakralnej Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Opolskiego). Podany w księdze jubileuszowej obszerny wykaz publikacji zawiera: 7 książek, 9 książek pod jego redakcją oraz 195 artykułów, recenzji i innych publikacji.